Újra a Rákóczi Szövetséggel utaztunk

2019 októberében volt arra lehetőségünk, hogy a Rákóczi Szövetség támogatásával határon túli magyarlakta vidékekre látogassunk. 2020 tavaszán is nyertünk, de az az utazás az ismert okok miatt már nem valósulhatott meg. Ezért a szokásosnál is jobban örültem, amikor nyertünk a diákutaztatási pályázaton.

Az úti célnak a természeti és társadalmi egységet alkotó Bodrogközt határoztam meg és elsősorban XX. századi emlékhelyek felkeresését. 2021. október 7-én, csütörtökön 18 diák vállalkozott az útra, és egy kollégám kísért el minket.

Először Nagyszelmenc, a kettévágott falu volt a megállónk. A diákoknak már korábban megmutattam egy néhány perces videót a település kettészakításának történetéről, de a buszon is átismételtem, hogy miért is érdekes számunkra egy szlovák-ukrán kishatárátkelő. A fizetős parkolóban egy kedves magyar hölgytől kérdeztem, mennyibe kerülne, ha csak 15 percre állnánk meg, hogy láthassuk az átkelőt, és az emlékművet. Miután megtudta, hogy Debrecenből jöttünk, jelezte, hogy erre a negyed órára nem kell fizetünk. A határőr is magyar származású volt, és csak annyit kért, hogy a határátkelőt közvetlenül ne fényképezzük le. Ezt egyébként is tudtam, és megnyugtattam, hogy a másik irányból készítünk néhány képet a fél székelykaput ábrázoló emlékműről.

Ezután Nagytárkány központjába tartott a buszunk. Itt koszorút helyeztünk el és mécsest gyújtottunk a Trianon- illetve a világháborús emlékműnél, néhány gondolatot előadtam a csoportnak, illetve itt is összeálltunk egy fényképre. Ezután Királyhelmec következett, Bodrogköz (egykori) központja. A templomsoron keresztül mentünk a helyi világháborús emlékműhöz, majd a Csonkavárhoz, ahonnan szép kilátás nyílik a városra. Egy órakor már vártak minket a Borostyán Étkezdében, ahol elfogyasztottuk az előre megrendelt, ízletes ebédünket.

Cigánd volt az utunk következő állomása, Bodrogköz második legnagyobb települése. Itt gazdagon kialakított Múzeumporta várja itt a látogatókat. Tájháza és néprajzi részlege idén kiegészült az ötvenes-nyolcvanas évekre összpontosító részleggel. Hála a korszerű múzeumpedagógiai szempontok szerint felépített kiállítótereknek, a diákok hosszan és figyelmesen ismerkedtek a kiállításokkal.

Utunk harmadik világháborús emlékműve a tiszacsermelyi volt. Nagy derültségre adott okot a diákság körében, amikor megtudták, hogy e sorok írója készítette. Így a rövid, ám első kézből és biztos forrásból származó ismertető meghallgatása után már Debrecen felé vette a busz az irányt. A hazaút jó hangulatú beszélgetéssel telt. Elmondható, hogy egy tartalmas nap részesei lehetettek a részt vevő diákok. Köszönet a Rákóczi Szövetségnek!

Éles Bulcsú